

f. Ex. vil tage en juridisk Bog, der er en Snes Aar gammel, vil finde, at den slet ikke kjender til noget Saadant som „Selskaber med værlende Medlemsantal eller værlende Kapital“. De ældre Grundsætninger over Interessentskabsmaterien vare ganske fremmede for den Tanke, at der, naar et Selskab en Gang var stiftet, senere kunde blive Tale om en Værlen af Medlemmer og i Henseende til Kapital. Det er en nyere Tids Opfindelse — navnlig kommende fra Tydskland, til os i alt Fald — disse Interessentskaber med værlende Medlemsantal eller værlende Kapital. Og det vigtigste, mest praktiske Exempel, vi have paa disse Interessentskaber her i Landet, er Forbrugs- og Produktionsforeninger. Disse Ord ere derfor kun blevne satte i Parenthes for at gjøre det mere indlysende, hvad man mener med dette, maaske for Udenforstaaende eller Ikke-Jurister noget besynderlige Udtryk „Selskab med værlende Medlemsantal eller værlende Kapital“. Som Følge deraf kan jeg ikke have det Mindste imod Vedtagelsen af Vædringsforslagene under Nr. 10 og 11, hvorved det gjøres klart, at de Produktions- og Forbrugsforeninger, som ikke kunne anses for handelsdrivende, ikke falde ind under Forpligtelsen til at gjøre Firmaanmeldelse. Naar Udvalgets Vædringsforslag vedtages, tror jeg, det vil fremgaa tilstrækkelig tydeligt, at det ikke er Meningen. Jeg kan derfor ikke have det Mindste mod Forslagenes Vedtagelse, da det, som sagt, slet ikke er Andet end, hvad der fra første Begyndelse af har været tilfaldet.

Jeg skal derfor i det Hele taget anbefale Thinget at vedtage de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag for saaledes at bidrage til, at denne Sag kan blive fremmet. Jeg tror, at det ikke vil være uden Betydning, navnlig for den fremtidige Samvirken paa dette Omraade, som jeg antager, eller i det Mindste efter de Udtalelser, der ere faldne baade fra den ene og den anden Side, maa have Grund til at tro, at dette Thing ogsaa ønske. Man maa ikke lade sig forlede eller forstyrre af, at man i Sverige naturligtvis finder Enkelte — det finder man vist ogsaa her — som ikke bryde sig om denne Samvirken, men maaske endogsaa ere Modstandere deraf. Derfor kan man ikke saaledes paaberøbe sig Minoritets-Vota og deslige, som i den Henseende maatte være fremkomne. Naar man i det Hele staar paa det Standpunkt, at en saadan Samvirken er ønskelig, tror jeg, det er af Betydning, at man ikke ligesom dementerer sin Øyst til at gaa den Vej og derved give dem, der ønske at lægge Hindringer i Veien for en saadan Samvirken baade her og i Nabolandene, Baaben

i Hønde. Jeg frygter for, at, dersom dette Thing vilde afvise denne Sag og nægte at række Haanden til et saadant Samarbejde paa dette Omraade, som efter Thingets Overbevisning er foreneligt med danske Interesser, kunde det maaske virke sløvende og hæmmende paa den Udvikling, der i saa Henseende tilstræbes. Jeg sigter navnlig herved til det meget betydelige Arbejde, som de Herre ville vide har været drevet i flere Aar, nemlig Arbejdet for at tilveiebringe en ensartet Søløv for de tre nordiske Lande, et Arbejde, som, hvis det lykkes at gennemføres, vil være det betydeligste og det i det praktiske Liv mest indgribende af alle de til dette Maal staaende Arbejder, som vi hidtil have kjendt. Jeg skal derfor i det Hele taget anbefale det ærede Thing at følge Udvalgets Flertal.

Ordføreren (Klein): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, vi i dette Dieblif have hørt fra den ærede Justitsminister. De stemme jo ogsaa ganske overens med, hvad jeg gjentagne Gange har havt Leilighed til at gjøre gjældende. Skulde jeg sige nogen Bemærkning dertil, da skulde det være den, at det forekommer mig, at det i Dieblifket vilde være særdeles heldigt, om det danske Folkething kunde give et Vidnesbyrd om, at det virkelig ligger det alvortigt paa Sinde at fremme og lette det fredelige og venskabelige Samkvem mellem de nordiske Lande. Forrigt finder jeg, at der efter det Foredrag, vi have hørt af den ærede Justitsminister, saavel som det, der blev holdt af det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen), ikke kan være nogen Nødvendighed for mig for at sige noget Yderligere til de Bemærkninger, hvormed jeg indledede denne Forhandling. Særlig synes det mig ikke, efter hvad der er fremkommet fra de to ærede Medlemmer, der udgjøre Mindretallet, og som altsaa hver for sig have havt rig Leilighed til at udvikle det Særstandpunkt, dette Mindretal har indtaget i Udvalget, at der kan være nogen Nødvendighed for mig for at gaa dybere ind i Detaillerne i denne Sag, som Thinget maaske ikke føler en saa stor Opfordring til at høre udførligt drøftede her i Salen. Hovedpunkterne have fundet deres Smødegaaelse baade i, hvad Ordføreren udtalte i det første Foredrag, og i, hvad der er fremkommet fra de to Sider, jeg for et Dieblif siden nævnte. Og forsaavidt det forekom mig at fremgaa af de to ærede Mindretalsmedlemmers Udtalelser, at der paa nogle Punkter var en, jeg tør maaske nok sige mindre klar Opfattelse tilstede af denne Sag i